

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 62171-10-10 גלסברג נ' קלאב רמון בע"מ ואח'

בפני כב' השופטת תרצה שחם קינן

תובע: זיו גלסברג

נגד

נתבעים: 1. קלאב רמון בע"מ
2. קפה ג'ון בע"מ
3. משה מזרחי

פסק דין

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24

הצדדים ועיקרי הטענות

1. התובע, עו"ד במקצועו, הגיש תביעה לתשלום סך של 20,000 ₪, בטענה כי הנתבעים שיגרו אליו דברי פרסומת בניגוד לסעי' 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב-1982 (להלן: "החוק"). בתחילה הוגשה תביעה על סך של 7,000 ₪, בגין משלוח שבע הודעות, ולאחר מכן תוקן כתב התביעה.
2. לטענת התובע, שוגרו אליו כעשרים דברי פרסומת, על ידי הנתבעת 1, מנהלת מלון "קלאב רמון" במצפה רמון. מכתב התביעה עולה כי הנתבעת 2 הינה חברה המנהלת את המלון, ואילו הנתבע 3 מנהל בפועל את המלון.
3. לטענת התובע לא מסר את פרטיו לנתבעים על מנת שיגרו אליו דברי פרסומת, ופרטיו אלה הגיעו לנתבעים, לאחר שנפרצה מערכת אתר הומלס, ופרטי המשתמשים בה לרבות פרטיו של התובע, נחשפו. דברי הפרסומת אשר נשלחו על ידי הנתבעים, נשלחו לכתובת, אותה מסר התובע לאתר "הומלס".
4. התובע עותר לחייב את שלושת הנתבעים בפיצוי, שכן על גבי ההודעות, המפרסמות חבילות נופש אצל הנתבעת 1, נמסרו פרטי דוא"ל של שתי הנתבעות הראשונות, ומספר הטלפון של הנתבע 3. התובע מפנה להוראות החוק לפיהן "מפרסם" – מי ששמו או מענו מופיעים בדבר הפרסומת כמען להתקשרות לשם רכישתו של נושא דבר הפרסומת, מי שתוכנו של דבר הפרסומת עשוי לפרסם את עסקיו או לקדם את מטרותיו, או מי שמשווק את נושא דבר הפרסומת בעבור אחר".

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 10-10-62171 גלסברג נ' קלאב רמון בע"מ ואח'

1 5. בדיון, שהתקיים ביום 2.9.13 העיד התובע ואמר כי שיגר מכתב התראה לנתבעים, וביקש מהם
2 לחזול משליחת דברי הדוא"ל. לדבריו הגיע למצפה רמון על מנת למסור לנתבעים את כתב
3 התביעה, והנתבע 3 סירב לחתום.

4

5 6. בכתב ההגנה נטען, בין היתר, כי ההודעות כללו את שם הנתבעת 1 ולפיכך אין עילה לתביעת
6 הנתבעים 2 ו-3. עוד נטען כי היה על התובע לבקש הסרת שמו מרשימת הדיוור, באמצעות
7 משלוח הודעה, בחירתו של התובע שלא לעשות כן, הביאה, לטענת הנתבעים, לאישור מחדש של
8 קבלת מידע לתיבת הדוא"ל שלו.

9

10 7. הנתבע 3 טען בדיון כי התובע הינו תובע סידרתי, וכי היה עליו לבקש הסרת ההודעות. עוד טען
11 הנתבע 3 כי לאחר שהתקבלה התביעה הראשונה, לא הצליח להסיר את שמו של התובע
12 מרשימת הדיוור. לדברי הנתבע, קודם למשלוח ההודעות, שלחו הנתבעים שאלון לתובע על מנת
13 לברר אם הוא מעוניין לקבל הודעות. הנתבע לא הציג כל שאלון מעין זה, החתום על ידי התובע.

14

15

דיון והכרעה

16

17 8. לאחר ששמעתי את הצדדים ועיינתי בכתבי הטענות, הגעתי למסקנה כי דין התביעה להתקבל.

18

19 9. התובע הוא עו"ד והנתבעים לא היו מיוצגים. אמנם זמן קצר לפני הדיון האחרון, ביקשו
20 הנתבעים להיות מיוצגים, בקשתם התקבלה, אלא שבאת כוחם עתרה לדחיית הדיון. הבקשה
21 נדחתה על ידי, שכן הוגשה סמוך מאד למועד הדיון, בנסיבות בהן נדחו הדיונים מספר פעמים.
22 הודעתה של ב"כ הנתבעים לפיה הינה מייצגת את הנתבעים נשלחה סמוך למועד הדיון, אשר
23 היה ידוע לנתבעים באותה עת, ודומה כי באת כוחם נטלה על עצמה את הייצוג, בידועה כי נבצר
24 ממנה להתייצב למועד הדיון הקבוע.

25

26 10. הנתבעת 1 הינה בית מלון, המופעל על ידי הנתבעת 2 והמנוהל על ידי הנתבע 3.

27

28 11. סעיף 30א' לחוק קובע כי שיגור דבר פרסומת ביוזעין בניגוד להוראות הסעיף נותן בידי בית
29 המשפט סמכות לפסוק בשל כל הפרה, פיצויים לדוגמא בסך שלא יעלה על 1,000 ₪ לכל דבר
30 פרסומת שמתקבל בניגוד להוראות הסעיף.

31

32 12. החוק אוסר שיגור דבר פרסומת, בין היתר באמצעות הודעת דוא"ל, "בלא קבלת הסכמה
33 מפורשת מראש של הנמען".

34

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 62171-10-10 גלסברג נ' קלאב רמון בע"מ ואח'

13. הנתבעים שלחו לתובע 20 הודעות דוא"ל המזמינות את המקבל ליהנות מחבילות נופש בבית המלון. עיון בהודעות הדוא"ל מלמד כי כתובת הדוא"ל, אליה הופנו ההודעות הינה homelessuser@glazberg.com הכתובת הייחודית, בה השתמש התובע, לטענתו, בעת שמסר את פרטיו לאתר "הומלס", עת ביקש לחפש דירה.
- הנתבעים לא מסרו כל הסבר כיצד הגיעה לידיהם כתובתו של התובע, ולא טענו כי התובע נתן הסכמתו מראש, למשלוח הודעות הפרסומת.
14. ההודעות אשר נשלחו, מהוות "פרסומת", כהגדרתה בחוק.
15. התובע עותר לחייב את הנתבע 3, שכן פרטיו נמסרים על גבי ההודעות, כמעין להתקשרות. התובע מפנה לסעי' 30א (ח) לחוק, המטיל אחריות על מנהל בתאגיד.
- די, לטעמי, בפרסום שמו ומספר הטלפון של הנתבע 3, כמעין להתקשרות, לצורך רכישת חבילות הנופש, על מנת להטיל עליו אחריות, במסגרת היותו מפרסם. בנסיבות אלה לא מצאתי מקום לדון בשאלה האם חב הנתבע 3, אף מכח היותו מנהל.
16. באשר לגובה הפיצוי - סעיף 30א(ג) לחוק קובע פיצוי של עד 1,000 ₪ בשל כל דבר פרסומת שקיבל הנמען בניגוד להוראות החוק, ואף מונה את השיקולים שעל בית המשפט לשקול בעת קביעת גובה הפיצוי ובהם: אכיפת החוק והרתעה מפני הפרתו; עידוד הנמען למימוש זכויותיו; והיקף ההפרה. עוד קובע החוק כי אין להתחשב בגובה הנזק שנגרם (סעיף 30א(ג) לחוק).
17. דין טענתו של הנתבע 3, לפיה לא ביקש התובע להסיר את כתובתו מרשימת הדיוור, להידחות, שכן הוראות החוק אינן מחייבות את הנמען לפעול על מנת להסיר את כתובתו מרשימת הדיוור. הוראות החוק מאפשרות לנמען לבקש הסרת הכתובת, בדרך בה נשלחו אליו ההודעות, או בכתב, כפי שיבחר. לדברי התובע אכן ביקש הסרה (התובע צירף לתיק בית המשפט העתק הודעת פקסימיליה אשר נשלחה בהתאם למספר הפקס על הודעות הפרסומת).
18. ההודעות נשלחו אל התובע לתיבת הדוא"ל. אני סבורה כי דינן של הודעות פרסומיות שמועברות באמצעות הדואר האלקטרוני- אינן כדין הודעות שנשלחות באמצעות "מסרונים" או באמצעות מערכת חיוג אוטומטי, כאשר אלו האחרונות, עלולות להפריע את מנוחתו של התובע בכל עת ובכל מקום.
19. התובע הוא עורך דין, כך שאין צורך לעודד אותו לממש את זכויותיו.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 10-10-62171 גלסברג נ' קלאב רמון בע"מ ואח'

- 1 20. בכל הנוגע להיקף ההפרה – נשלחו עשרים הודעות, חלקן, אף לאחר שהתובע שלח מכתב, בו
2 ביקש שלא להמשיך לשלוח הודעות נוספות. כמו כן נתתי את דעתי לעובדה שכתובתו של התובע
3 הגיעה לידי הנתבעות בדרך לא דרך, ולא נמסרה להן על ידי התובע עצמו.
4
- 5 21. לאור כל האמור ובהתחשב בכל השיקולים הנ"ל, אני מעמידה את הפיצוי בגין חמש ההודעות,
6 אשר נשלחו אל התובע, בטרם שלח את מכתבו, על סך של 150 ₪, עבור כל אחת מההודעות,
7 ובסה"כ 750 ₪. את הפיצוי בגין כל אחד מחמישה עשר דברי הפרסומת שהנתבעים שלחו לתובע,
8 לאחר משלוח ההודעה על ידו, עני מעמידה על סך של 500 ₪, ובסה"כ 7,500 ₪. ומחייבת את
9 הנתבעים, ביחד ולחוד לשלם לתובע סך של 8,250 ₪.
10
- 11 22. בתיק בית המשפט הופקד, על ידי התובע, סך של 3,000 ₪, בהתאם להחלטת כב' השופטת ביבי
12 ממך מיום 7.3.12, וכך סך של 2,000 ₪ בהתאם להחלטתי, מיום 2.9.13. המזכירות תעביר סך של
13 5,000 ₪ לידי התובע, בתוך 30 יום. את היתרה, בסך של 3,250 ₪, ישלמו הנתבעים לתובע, ביחד
14 ולחוד, וזאת בתוך 30 יום מיום קבלת פסק הדין, שאם לא כן, יישא הסכום הפרשי הצמדה
15 וריבית כדין מיום הגשת התביעה ועד למועד התשלום המלא בפועל.
16 כמו כן, ישלמו הנתבעים ביחד ולחוד לתובע הוצאות משפט בסך 400 ₪, וזאת בתוך 30 יום.
17
- 18 23. ניתן להגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 15 יום מהיום.
19
- 20 24. המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים.
21
22
23
24 ניתן היום, י"ט שבט תשע"ד, 20 ינואר 2014, בהעדר הצדדים.
25

תרצה שחם קינן, שופטת

- 26
27
28
29
30
31
32